

Rekwirant voert de volgende middelen tot hogere voorziening aan:

- 1) Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de uitlegging en de toepassing van artikel 9, lid 1, van verordening nr. 2408/92 doordat het de werkingssfeer ervan aldus heeft opgevat dat deze alleen verbodsbepalingen ter zake van de uitoefening van verkeersrechten omvat. Bovendien is het Gerecht eraan voorbijgegaan dat een dergelijke uitlegging van artikel 9, lid 1, van verordening nr. 240/92, zelfs al zou zij in de context van de EU mogelijk zijn, volgens artikel 1, lid 2, van de Overeenkomst niet aan rekwirant kan worden tegengeworpen.
- 2) Het Gerecht heeft de in artikel 296 VWEU (voorheen artikel 253 EG) geformuleerde motiveringsplicht verkeerd uitgelegd en toegepast omdat het geen kritiek heeft geleverd op de omstandigheid dat de Commissie de uitsluiting van de toepassing van artikel 9, lid 1, van verordening nr. 2408/92 niet met redenen heeft omkleed. Bovendien heeft het Gerecht ten onrechte aangenomen dat de Commissie, door de in de omstrede beschikking gegeven motivering tijdens de procedure in rechte door een volledig nieuwe „toelichting” te vervangen, zich niet schuldig heeft gemaakt aan het na de vaststelling van de handeling toevoegen van een motivering in de loop van de procedure in rechte.
- 3) Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de uitlegging en de toepassing van artikel 8, lid 3, van verordening nr. 2408/92 door geen rekening te houden met de rechten van de luchthavenexploitant en van de omwonenden.
- 4) Het Gerecht heeft het discriminatieverbod verkeerd uitgelegd en toegepast. Het heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door de rechten van de luchthavenexploitant en van de omwonenden in Zwitserland niet in zijn oordeel te betrekken. Het heeft de in het beroepschrift geformuleerde verzoeken om de maatregelen op de noodzakelijkheid ervan te toetsen, naast zich neergelegd. Het heeft de eis van objectieve rechtvaardigingsgronden niet strikt genoeg uitgelegd. Het belang, een toeristisch gebied te begunstigen, verdient geen bescherming, daar economische belangen geen objectieve rechtvaardigingsgronden kunnen zijn.
- 5) Het Gerecht heeft blijk gegeven van ernstige onjuiste rechtsopvattingen bij de toetsing aan het evenredigheidsbeginsel. Het Gerecht geeft een verkeerde voorstelling van de bewijzen. Het heeft de feiten niet volledig onderzocht. Door de door de Commissie verrichte vaststelling van de feiten door zijn eigen vaststellingen te vervangen, geeft het Gerecht blijk van een onjuiste opvatting van zijn eigen onderzoeksbevoegdheden. Door uit te gaan van veronderstellingen omtrent de feiten waarover rekwirant niet is gehoord, geeft het Gerecht blijk van een onjuiste opvatting van het recht om te worden gehoord.
- 6) Bij zijn onderzoek van minder ingrijpende beperkingen heeft het Gerecht de regels inzake de verdeling van de bewijslast en andere beginselen geschonden.

- 7) Bij zijn uiteenzetting over de alternatieve maatregel van een geluidscontingent formuleert het Gerecht overwegingen die overduidelijk met elkaar in tegenspraak zijn.

Beroep ingesteld op 23 november 2010 — Europese Commissie/Republiek Oostenrijk

(Zaak C-548/10)

(2011/C 30/44)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Alcover San Pedro en C. Egerer, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Oostenrijk

Conclusies

— vaststellen dat de Republiek Oostenrijk, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen volledig vast te stellen respectievelijk aan de Commissie volledig mee te delen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2007/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2007 tot oprichting van een infrastructuur voor ruimtelijke informatie in de Gemeenschap (Inspire) ⁽¹⁾, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Republiek Oostenrijk verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De omzettingstermijn voor de richtlijn is op 15 mei 2009 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 108, blz. 1.

Beroep ingesteld op 26 november 2010 — Europese Commissie/Republiek Oostenrijk

(Zaak C-555/10)

(2011/C 30/45)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Braun en H. Støvlbæk, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Oostenrijk